

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Державної служби фінансового
моніторингу України

від 08.05.2026 № 39

(в редакції наказу від 20.07.2026 № 58)

погоджено листом НАЗК від 10.07.2026

№ 222-01/47456-26

**АНТИКОРУПЦІЙНА ПРОГРАМА
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ
УКРАЇНИ
НА 2026 – 2027 РОКИ**

ЗМІСТ

Перелік скорочень	3
Вступ.....	4-5
I. Загальні положення.....	6-8
1.1. Мета та сфера застосування Антикорупційної програми.....	6
1.2. Декларація.....	6-7
1.3. Правові підстави створення Антикорупційної програми.....	7-8
II. Засади загальної антикорупційної політики Держфінмоніторингу.....	9 -19
2.1. Відповідальне лідерство.....	9-10
2.2. Завдання антикорупційного уповноваженого	10-11
2.3. Завданнями керівників структурних підрозділів Держфінмоніторингу.....	11
2.4. Завдання працівників Держфінмоніторингу у запобіганні та виявленні корупції	11-12
2.5. Принципи антикорупційної політики Держфінмоніторингу	12-15
2.6. Заходи з виконання Антикорупційної стратегії на 2021 – 2025 рр. та Державної антикорупційної програми на 2023 – 2025 рр.	15-17
2.7. Висновки за результатами оцінки виконання Антикорупційної програми за попередній період	17-18
III. Оцінювання корупційних ризиків та управління ними.....	19-22
IV. Навчання, заходи з поширення інформації щодо програм антикорупційного спрямування.....	23-25
V. Моніторинг, оцінка виконання та перегляд Антикорупційної програми	26-29
5.1. Моніторинг Антикорупційної програми.....	26-27
5.2. Оцінка виконання Антикорупційної програми.	28
5.3. Перегляд Антикорупційної програми	28-29

Перелік скорочень

Держфінмоніторинг	Державна служба фінансового моніторингу України
Антикорупційний уповноважений	Уповноважена особа з питань запобігання та виявлення корупції, головний спеціаліст з питань запобігання та виявлення корупції Державної служби фінансового моніторингу України
Робоча група	робоча група з оцінювання корупційних ризиків Державної служби фінансового моніторингу України
Закон	Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII
Положення	Положення про Державну службу фінансового моніторингу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2015 року № 537
Положення про робочу групу	Положення про робочу групу з оцінювання корупційних ризиків Державної служби фінансового моніторингу України, затверджене наказом Держфінмоніторингу від 22.12.2025 № 115
Державна антикорупційна програма на 2023 – 2025 рр.	Державна антикорупційна програма на 2023 – 2025 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 04 березня 2023 року № 220 (продовжено строк виконання постановою КМУ від 31.12.2025 №1786)
НАЗК	Національне агентство з питань запобігання корупції
Методологія	Методологія управління корупційними ризиками, затверджена наказом НАЗК від 28 грудня 2021 року № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками», зареєстрованого в Мін'юсті 17 лютого 2022 року за № 219/37555
ГО	громадська організація
Антикорупційна програма	Антикорупційна програма Державної служби фінансового моніторингу України на 2024–2025 роки
Службові особи	державні службовці
Антикорупційна політика	комплекс правових, економічних, освітніх, виховних, організаційних та інших заходів, спрямованих на створення системи запобігання та виявлення корупції і усунення причин її виникнення.

ВСТУП

Державна служба фінансового моніторингу України (Держфінмоніторинг) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

В умовах повномасштабної збройної агресії російської федерації, зростання транскордонних фінансових ризиків, активного використання цифрових фінансових інструментів і ускладнення схем злочинної діяльності, питання своєчасного виявлення, аналізу та оцінки ризиків легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення набувають особливої актуальності для забезпечення фінансової стабільності та національної безпеки України.

Україна послідовно реалізує політику формування стійкої, адаптивної та ефективної системи запобігання та протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, що ґрунтується на міжнародних стандартах FATF, рекомендаціях MONEYVAL та зобов'язаннях у межах євроінтеграційного процесу.

Основною місією Держфінмоніторингу є забезпечення доброчесності фінансової системи, прозорості фінансових потоків, конфіденційності фінансових операцій.

Однією із ефективних форм реагування на виклики злочинного середовища є проведення досліджень, викриття та оприлюднення схем, за допомогою яких злочинно здобутим доходам надається легальний вигляд та фінансується тероризм.

Важливим аспектом діяльності Держфінмоніторингу є формування загальнодержавної багатоджерельної аналітичної бази даних для надання правоохоронним органам України та іноземних держав можливості виявляти, перевіряти і розслідувати злочини, пов'язані з відмиванням коштів та іншими незаконними фінансовими операціями.

У своїй діяльності Держфінмоніторинг керується принципами верховенства права, доброчесності та нульової толерантності до корупції, ефективно виконує покладені на нього функції та пропагує неприпустимість корупції як явища у будь-яких її формах та проявах як у своїй діяльності, так і в правовідносинах з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами.

Корупція є фактором, що підриває ефективність діяльності органів

державної влади, знищує довіру суспільства та створює загрози для економічної і фінансової безпеки держави, завдає серйозної шкоди економіці країни та суспільству, підриває її міжнародний авторитет.

Шлях розвитку національної системи фінансового моніторингу полягає у вдосконаленні наявних інформаційно-аналітичних технологій, імплементації сучасних механізмів цифровізації на всіх етапах фінансових розслідувань у тісному поєднанні із виконанням заходів щодо запобігання, виявлення, усунення або мінімізації корупційних ризиків у діяльності Держфінмоніторингу, що утворює чітку, зрозумілу та прозору систему фінансового середовища держави у найближчий період її функціонування.

Держфінмоніторинг у своїй діяльності, однозначно заявляє про свою принципову позицію та засуджує корупцію як незаконний та неетичний спосіб ведення будь-якої діяльності.

I. Загальні положення

1.1. Мета та сфера застосування Антикорупційної програми

Однією з основних загроз національній безпеці України є явище корупції, яка проявляється у злочинному використанні службовими особами, громадськими і політичними діячами їхніх прав і посадових можливостей з метою особистого збагачення, знищує фінансову систему країни, нівелює довіру населення до держави, а також унеможлиблює виконання державними службовцями основних своїх обов'язків із дотриманням принципів державної служби.

Як повідомляє Transparency International Ukraine, індекс сприйняття корупції – Corruption Perceptions Index, CPI в Україні за 2025 рік становив 36 балів, покращивши цей показник на 1 бал, що відповідає 104 позиції поміж 180 країн.

Україна як Держава-учасниця Конвенції ООН проти корупції зобов'язана на виконання її вимог розробляти й здійснювати (проводити) ефективну скоординовану політику протидії корупції, яка сприяє участі суспільства і яка відображає принципи правопорядку, належного управління державними справами й державним майном, чесності й непідкупності, прозорості й відповідальності.

Метою цієї антикорупційної програми є визначення засад загальної відомчої політики щодо запобігання корупції у сфері діяльності Держфінмоніторингу, заходів з їх реалізації, а також з виконання антикорупційної стратегії та державної антикорупційної програми; виявлення й оцінка можливих корупційних ризиків у діяльності Держфінмоніторингу, можливих причин, що їх породжують та умов, що їм сприяють, а також пошук ефективних заходів щодо їх усунення або мінімізації; забезпечення дотримання вимог антикорупційного законодавства та функціонування ефективної системи запобігання можливим корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням у Держфінмоніторингу, підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери його управління.

1.2. Декларація керівництва та працівників Державної служби фінансового моніторингу України про повну відмову і нетерпимість до корупції.

Держфінмоніторинг, визнаючи свою ключову роль у забезпеченні високих стандартів доброчесності та безпеки фінансової системи – прозорості фінансових потоків, конфіденційності фінансових операцій, фінансової цілісності банківської справи, у сферах страхування, оподаткування, міжнародних інвестицій, безпечного функціонування національного

фінансового ринку, а також у забезпеченні формування, розподілу і використання фінансових ресурсів держави, підприємств та громадян, розглядає доброчесність як фундаментальну передумову своєї ефективності та авторитету.

Керівництво та працівники Держфінмоніторингу зобов'язуються вживати всіх заходів щодо запобігання, виявлення та протидії корупції.

Цією Антикорупційною програмою, Держфінмоніторинг, усвідомлюючи відповідальність за утвердження цінностей верховенства права та доброчесності, прагнучи забезпечувати свій сталий розвиток, дбаючи про власну ділову репутацію, а також в інтересах держави та народу України проголошує, що керівництво та працівники Держфінмоніторингу у своїй діяльності, а також у правовідносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами керуються принципом нульової толерантності до корупції у будь-яких її формах та проявах, вживають і в подальшому вживатимуть всіх заходів щодо запобігання, виявлення та протидії корупції, передбачених законодавством, та цією Антикорупційною програмою.

1.3. Правові підстави створення Антикорупційної програми

Ця антикорупційна програма розроблена на виконання статті 19 Закону, Порядку подання антикорупційних програм, змін до них на погодження до Національного агентства з питань запобігання корупції та здійснення їх погодження, затвердженого наказом Національного агентства з питань запобігання корупції 28.12.2021 року № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.02.2022 р. за № 220/37556, та з урахуванням Методології управління корупційними ризиками, затвердженої наказом НАЗК від 28.12.2021 № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками», зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 17.02.2022 за № 219/37555.

Антикорупційна програма формулює вимоги не менші за обсягом та змістом, ніж передбачені Законом, і створює комплекс правил, стандартів та процедур щодо запобігання та виявлення корупції у діяльності Держфінмоніторингу є обов'язковою до виконання усіма працівниками Держфінмоніторингу, підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління.

Антикорупційна програма приймається на термін від одного до трьох років протягом чотирьох місяців з дати закінчення дії попередньої антикорупційної програми.

Затвердження Антикорупційної програми відбувається шляхом видання відповідного наказу Головою Державної служби фінансового моніторингу

України.

Текст Антикорупційної програми з усіма додатками та змінами до неї розміщується на офіційному вебсайті Держфінмоніторингу після її затвердження та перебуває у постійному відкритому доступі для працівників Держфінмоніторингу, підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління, а також для його ділових партнерів, юридичних та фізичних осіб; у паперовому вигляді текст Антикорупційної програми зберігається у номенклатурі справ Головного спеціаліста з питань запобігання та виявлення корупції Держфінмоніторингу.

II. Засади загальної антикорупційної політики Держфінмоніторингу

2.1. Відповідальне лідерство

Голова Державної служби фінансового моніторингу України, заступники Голови, керівники самостійних структурних підрозділів Держфінмоніторингу беруть на себе зобов'язання особистим прикладом доброчесної етичної поведінки формувати у працівників Держфінмоніторингу, підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління, нульову толерантність до корупції, що є основою ділової культури, повсякденної ділової практики та ділової репутації Держфінмоніторингу.

З метою забезпечення реалізації відомчої політики у сфері запобігання та виявлення корупції, як складової відповідної державної стратегії та невід'ємного компонента системи управління Держфінмоніторингу, Голова забезпечує:

- здійснення загального керівництва та контролю за дотриманням вимог антикорупційного законодавства в діяльності Держфінмоніторингу;

- формування й поширення культури доброчесності, нульової толерантності до корупції в Держфінмоніторингу;

- розроблення та прийняття внутрішньої антикорупційної політики, змін до неї;

- здійснення внутрішньої (усередині Держфінмоніторингу) і зовнішньої (з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, іншими юридичними та фізичними особами) комунікації в сфері реалізації відомчої політики у сфері запобігання та виявлення корупції;

- забезпечення діяльності Головного спеціаліста з питань запобігання та виявлення корупції, як самостійної і незалежної посадової особи органу, у тому числі шляхом надання йому організаційних, матеріальних та інших ресурсів, достатніх для ефективного виконання покладених на нього завдань; гарантії незалежності та періодичного підвищення його кваліфікації;

- управління корупційними ризиками у діяльності Держфінмоніторингу;

- належне впровадження, ефективне функціонування, періодичний аналіз, своєчасний перегляд та удосконалення системи запобігання та виявлення корупції в Держфінмоніторингу з метою відповідного реагування на корупційні ризики в діяльності;

- виділення необхідних ресурсів для дотримання антикорупційного законодавства в діяльності Держфінмоніторингу та ефективного виконання антикорупційної програми;

- визначених Законом умов для повідомлення інформації про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень

Закону; своєчасне реагування на можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, порушень цієї Антикорупційної програми;

захист від переслідувань, будь-яких форм дискримінації чи притягнення до відповідальності працівників Держфінмоніторингу у зв'язку з повідомленням ними про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, порушень цієї Антикорупційної програми;

заохочення посадових осіб усіх рівнів до демонстрації лідерства в запобіганні та виявленні корупції у межах їх повноважень;

спрямування працівників на підтримку антикорупційної політики Держфінмоніторингу та здійснення особистого внеску в результативність системи запобігання та виявлення корупції.

2.2. Завдання Антикорупційного уповноваженого

Завдання Головного спеціаліста з питань запобігання та виявлення корупції, як уповноваженої особи, передбачені Законом, а в частині щодо організації роботи з управління корупційними ризиками у діяльності Держфінмоніторингу деталізовані у Методології, а саме:

1) координація взаємодії учасників процесу управління корупційними ризиками;

2) забезпечення залучення внутрішніх та зовнішніх заінтересованих сторін до процесу управління корупційними ризиками, у тому числі до складу робочої групи;

3) організація діяльності робочої групи:

надання пропозицій керівнику організації щодо персонального складу робочої групи;

здійснення підготовки засідань робочої групи;

забезпечення ведення протоколів засідань робочої групи;

проведення вступного тренінгу та надання методичної допомоги членам робочої групи з питань управління корупційними ризиками;

забезпечення обміну інформацією між членами робочої групи;

4) координація роботи з оцінювання корупційних ризиків та розробки заходів впливу на корупційні ризики;

5) підготовка пропозицій з визначення антикорупційної політики організації;

6) підготовка антикорупційної програми, змін до неї та інших документів, передбачених Методологією;

- 7) здійснення моніторингу та оцінки виконання антикорупційної програми;
- 8) здійснення моніторингу середовища організації, своєчасне реагування на зміни, що впливають на виникнення нових або зміну рівня існуючих корупційних ризиків;
- 9) забезпечення взаємодії організації з НАЗК з питань, передбачених Законом та Методологією.

2.3. Завданнями керівників самостійних структурних підрозділів Держфінмоніторингу

Завданнями керівників самостійних структурних підрозділів Держфінмоніторингу у запобіганні та виявленні корупції є:

особисте дотримання та забезпечення дотримання підпорядкованими працівниками вимог антикорупційного законодавства, положень внутрішніх антикорупційних політик, зокрема, цієї Антикорупційної програми;

проходження періодичного навчання з питань запобігання та виявлення корупції;

заохочення підпорядкованих працівників до повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, порушень цієї Антикорупційної програми, інших внутрішніх антикорупційних політик;

забезпечення взаємодії самостійних структурних підрозділів Держфінмоніторингу із Антикорупційним уповноваженням;

ідентифікація та врахування корупційних ризиків, які виникають у діяльності самостійного структурного підрозділу Держфінмоніторингу, при прийнятті рішень та вчиненні дій;

інформування про такі корупційні ризики Антикорупційного уповноваженого та Голови Держфінмоніторингу.

2.4. Завдання працівників Держфінмоніторингу у запобіганні та виявленні корупції

Основними завданнями працівників Держфінмоніторингу щодо запобігання та виявлення корупції у є:

особисте дотримання вимог антикорупційного законодавства, антикорупційної політики Держфінмоніторингу, положень цієї Антикорупційної програми під час виконання посадових обов'язків;

надання членам робочої групи достовірної інформації стосовно

середовища Держфінмоніторингу, корупційних ризиків у його діяльності;
надання достовірної інформації під час участі у відповідних опитуваннях (анкетуваннях), інтерв'юваннях;
проходження періодичного навчання з питань запобігання та виявлення корупції;
надання Антикорупційному уповноваженому пропозицій щодо вдосконалення внутрішньої політики з питань запобігання та виявлення корупції, зокрема, цієї Антикорупційної програми;
здійснення повідомлень до Антикорупційного уповноваженого, спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, недотримання внутрішніми заінтересованими сторонами антикорупційної політики Держфінмоніторингу, цієї Антикорупційної програми.

2.5. Принципи антикорупційної політики Держфінмоніторингу

Корупція є однією з основних загроз національній безпеці України, оскільки підриває фінансову систему, довіру населення до держави, а також спроможність службових осіб захищати національні інтереси через використання посадових повноважень для власного збагачення.

Метою антикорупційної політики є зниження рівня корупції та забезпечення захисту прав і законних інтересів громадян та суспільства від її негативних наслідків.

Реалізація відомчої антикорупційної політики здійснюється на правових, організаційних, політичних, фінансових і соціальних засадах, а також засадах і принципах, визначених міжнародно-правовими актами, які належним чином ратифіковані Україною, законодавчими та іншими нормативно-правовими актами України.

Засади загальної політики Держфінмоніторингу з питань запобігання та виявлення корупції полягають у створенні та реалізації превентивних антикорупційних механізмів, усуненні наслідків можливих корупційних правопорушень та виявленні корупційних ризиків, що виникають під час реалізації повноважень.

Створення ефективних механізмів запобігання та виявлення корупції, конфлікту інтересів, порушенню етичних стандартів поведінки разом з дієвим контролем за дотриманням працівниками Держфінмоніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління принципів антикорупційної політики Держфінмоніторингу та має на меті

усунення/мінімізацію впливу корупційних ризиків на діяльність Держфінмоніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління.

Антикорупційна політика Держфінмоніторингу ґрунтується на таких принципах: впровадження керівництвом антикорупційного менеджменту, керуючись концепцією «Tone from the Top» («тон згори»), якою визначаються рамки відкритості, доброчесності в поведінці керівника у випадку необхідності реагування на різні можливі корупційні прояви;

демонстрація власної прихильності заходам запобігання корупції створює фундамент для розвитку доброчесного середовища Держфінмоніторингу;

дотримання працівниками Держфінмоніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління високих етичних стандартів і доброчесної поведінки під час виконання посадових обов'язків;

підзвітність перед зацікавленими сторонами через прозорість діяльності та публікацію звітної інформації;

залучення кадрових та інших ресурсів, достатніх для реалізації цієї Антикорупційної програми та інших внутрішніх антикорупційних політик;

розробка цієї та наступних антикорупційних програм на основі оцінювання корупційних ризиків та управління ними;

розробка та впровадження деталізованих політик і процедур з метою мінімізації корупційних ризиків;

використання комунікаційних та навчальних заходів з метою поширення положень цієї Антикорупційної програми серед працівників Держфінмоніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

забезпечення умов для повідомлення, у тому числі анонімного, інформації про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, цієї Антикорупційної програми, інших внутрішніх антикорупційних політик;

періодичний моніторинг, оцінка та постійне вдосконалення положень цієї Антикорупційної програми, інших внутрішніх антикорупційних політик.

Крім того, відомча політика Держфінмоніторингу щодо запобігання та виявлення корупції в Держфінмоніторингу, підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери його управління, ґрунтується на засадах і принципах, визначених, зокрема у:

міжнародно-правових актах:

Конвенція ООН проти корупції (ратифіковано із заявами Законом від 18.10.2006 № 251-V);

Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією (ратифіковано із заявою Законом від 18.10.2006 № 252-V); Цивільна конвенція про боротьбу з

корупцією (ратифіковано Законом від 16.03.2005 № 2476-IV);

резолюція (97) 24 Комітету міністрів Ради Європи «Про двадцять керівних принципів боротьби з корупцією», прийнята Комітетом міністрів 06 листопада 1997 року на 101-й сесії;

кодексах України:

Кримінальний кодекс України;

Кримінальний процесуальний кодекс України;

Кодекс України про адміністративні правопорушення;

законах України:

від 14.10.2014 № 1700-VII «Про запобігання корупції»;

від 20.06.2022 № 2322-IX «Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки»;

від 10.12.2015 №889-VIII «Про державну службу»;

від 14.10.2014 № 1702-VII «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

наказах НАЗК;

від 06.11.2023 № 249/23 «Про затвердження Переліку посад з високим та підвищеним рівнем корупційних ризиків», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 13.11.2023 № 1966/41022;

від 28.12.2021 № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 17.02.2022 № 219/37555;

від 28.12.2021 № 830/21 «Порядок подання антикорупційних програм, змін до них на погодження до Національного агентства з питань запобігання корупції та здійснення їх погодження», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 17.02.2022 № 220/37556;

наказі Національного агентства України з питань державної служби від 05.08.2016 № 158 «Про затвердження Загальних правил етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування», зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 31.08.2016 № 1203/29333.

Водночас, результати аналізу стану корупції в Україні, ефективності антикорупційної політики попередніх періодів, міжнародних стандартів та практик у сфері запобігання та протидії корупції дають підстави сформулювати наступні основні принципи антикорупційної політики Держфінмоніторингу, у тому числі на періоди 2026 – 2027 років:

1) верховенства права (формування нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності);

2) законності (відповідності антикорупційних заходів Конституції України, законодавству України у сфері запобігання корупції та іншим

нормативно-правовим актам);

3) прозорості (відкритості та публічності процесу оцінювання корупційних ризиків, визначення заходів впливу на корупційні ризики);

4) інклюзивності (забезпечення участі громадськості та працівників у формуванні антикорупційних стандартів і процедур);

5) адаптованості (врахування сфери діяльності Держфінмоніторингу, визначення заходів відповідно до здійснюваних повноважень і функцій Держфінмоніторингу);

6) об'єктивності та неупередженості (врахування суспільних інтересів щодо удосконалення створеної внутрішньої організаційної системи запобігання та виявлення корупції);

7) справедливості (забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення);

8) оперативності (своєчасне запровадження належних процедур, які мінімізуватимуть відповідні корупційні ризики).

Дані принципи будуть враховуватися при виконанні завдань та функцій покладених на Держфінмоніторинг.

2.6. Заходи з виконання Антикорупційної стратегії на 2021 – 2025 рр. та Державної антикорупційної програми на 2023 – 2025 рр.

З метою досягнення значного прогресу в запобіганні та виявленні корупції, забезпечення злагодженості та системності антикорупційної діяльності всіх державних органів та органів місцевого самоврядування Держфінмоніторинг, як орган, відповідальний за реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, зобов'язується реалізовувати і у подальшому заходи, передбачені Антикорупційною стратегією на 2021 – 2025 рр. (до затвердження в установленому порядку Антикорупційної стратегії на 2026–2030 рр.) та Державною антикорупційною програмою на 2023 – 2025 рр. (до дня набрання чинності Державною антикорупційною програмою (далі – ДАП) на наступний період відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 31.12.2025 № 1786).

Ухвалення ДАП та імплементація її положень є важливими кроками у подоланні корупції та створенні запобіжників для подальшого виникнення нових протизаконних схем, забезпеченні невідворотності покарання за корупційні правопорушення, а також формуванні негативного ставлення до корупції у суспільстві.

Перелік заходів з виконання Державної антикорупційної програми на 2023 – 2025 рр., виконавцем (співвиконавцем) яких є Держфінмоніторинг, наведено у **додатку 1** до цієї Антикорупційної програми.

З метою належного виконання ДАП, наказом Держфінмоніторингу від 31.04.2023 №32 «Про затвердження Плану заходів з реалізації Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки», було затверджено План заходів з реалізації ДАП у Держфінмоніторингу.

Відповідно до додатку 1 до цієї Антикорупційної програми на Держфінмоніторинг, як головного виконавця, покладено наступні заходи:

Приведення підзаконних актів у відповідність із Законами України від 6 грудня 2019 р. № 361-IX “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, від 4 листопада 2022 р. № 2736-IX “Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту фінансової системи України від дій держави, що здійснює збройну агресію проти України, та адаптації законодавства України до окремих стандартів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) і вимог Директиви ЄС 2018/843” і Директивою ЄС 2015/849 (ОСР 3.3.3.11.4.).

Підготовка та подання в установленому порядку Кабінетові Міністрів України узагальнених пропозицій учасників національної оцінки ризиків щодо здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та/або зменшення негативних наслідків виявлених ризиків (ОСР 3.3.3.11.5.).

Затвердження узагальнених пропозицій учасників національної оцінки ризиків щодо здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та/або зменшення негативних наслідків виявлених ризиків (ОСР 3.3.3.11.6.).

Підготовка та проведення чергової національної оцінки ризиків відповідно до оновленої Методики національної оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму в Україні (ОСР 3.3.3.11.7.).

Відповідно до пунктів 15 та 16 Порядку збору, обробки і аналізу інформації щодо результатів діяльності суб’єктів фінансового моніторингу, інших державних органів, що беруть участь у роботі системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, схвалення та оприлюднення результатів національної оцінки ризиків та здійснення заходів за її результатами (далі – Порядок), затвердженого чинною постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 № 690 (із змінами), Держфінмоніторингом підготовлено пропозиції щодо схвалення звіту про проведення національної оцінки ризиків.

Пунктом 18 Порядку звіт про проведення національної оцінки ризиків

схвалюється Радою з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – Рада) на її черговому засіданні.

Незважаючи на підготовку проєкту пропозицій щодо схвалення звіту про проведення національної оцінки ризиків, захід (ОСР 3.3.3.11.7.) станом на 27.03.2026 залишається не виконаним.

Основною причиною не виконання цього заходу є прийняті зміни до складу Ради, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 03.12.2025 № 1565, відповідно до якої Головою Ради визначено Міністра фінансів України.

Інші заходи, визначені Антикорупційною стратегією на 2021–2025 роки та Державною антикорупційною програмою на 2023 – 2025 рр. Держфінмоніторингом виконані у повному обсязі.

2.7. Висновки за результатами оцінки виконання Антикорупційної програми за попередній період

Попередня Антикорупційна програма Державної служби фінансового моніторингу України на 2024-2025 роки, затверджена наказом Держфінмоніторингу від 30.04.2024 № 26, зосереджувалась на питаннях щодо вдосконалення антикорупційних інструментів у Держфінмоніторингу, що мали забезпечити формування серед працівників структурних підрозділів Держфінмоніторингу, підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права.

Згідно результатів оцінки виконання Антикорупційної програми Державної служби фінансового моніторингу України на 2024-2025 роки удосконалено систему запобігання корупції у Держфінмоніторингу, вжито заходи, спрямовані на впровадження механізмів прозорості, доброчесності та мінімізації (усунення) ідентифікованих корупційних ризиків у діяльності Держфінмоніторингу.

Разом із цим, відповідно до реєстру корупційних ризиків Антикорупційної програми Державної служби фінансового моніторингу України на 2024-2025 роки, залишається частково не виконаним захід мінімізації впливу ідентифікованого корупційного ризику № 3 «Можливість працівниками Держфінмоніторингу, які мають доступ до інформації про викривача та перебувають у дружніх відносинах із особами, яких стосується повідомлення про корупційне правопорушення, правопорушення, пов'язане з корупцією, або інше порушення Закону України «Про запобігання корупції», надавати останнім інформацію про викривача, внаслідок чого до викривача

можуть застосовуватися негативні заходи впливу», що суттєво впливає на внутрішню політику Держфінмоніторингу у сфері роботи антикорупційного уповноваженого із викривачами корупції, оскільки забезпечення умов для повідомлення інформації про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон) є важливою складовою частиною боротьби з корупцією та обов'язком державних органів відповідно до вимог частини першої статті 53¹ Закону.

Так, у ході аналізу результатів виконання заходу з мінімізації (усунення) зазначеного корупційного ризику, а саме «Розробка та затвердження внутрішньої політики Держфінмоніторингу щодо прийняття, реєстрації, обліку повідомлень про корупцію та порядку доступу до такої інформації, організація діловодства з врахуванням вимог захисту інформації про викривачів та інших осіб, які повідомляють про корупцію», Держфінмоніторингом розроблено проекти Порядку організації роботи з повідомленнями про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень вимог Закону України «Про запобігання корупції» у Державній службі фінансового моніторингу України, а також підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери її управління та Положення про впровадження у Державній службі фінансового моніторингу України, підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери її управління механізмів заохочення та формування культури повідомлення про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції».

Проекти відповідних наказів Мінфіну про затвердження зазначених регламентів, які відповідно до пункту 4.1 розділу IV Порядку взаємодії Міністерства фінансів України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів України, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.12.2011 № 1789 надіслані для погодження та затвердження цим органом.

Листом від 07.01.2026 № 29000-10-5/459 Міністерство фінансів проінформувало Держфінмоніторинг про необхідність обговорення характеру та форми прийняття Порядку роботи з викривачами корупції, оскільки Закон не містить прямої норми, яка б передбачала обов'язкове затвердження детального порядку реалізації таких процедур, тому станом на 27.03.2026 зазначені регламенти не було погоджено.

Враховуючи вищезазначене, у контексті визначення заходів впливу на корупційний ризик та очікуваного результату, як індикатора його виконання, цей захід включено як обов'язковий елемент до цієї Антикорупційної програми.

III. Оцінювання корупційних ризиків та управління ними

Закон України «Про запобігання корупції» визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень, запроваджено інститут відомчих антикорупційних програм у державних органах, підготовка яких ґрунтується на основі аналізу наявних у діяльності державних органів корупційних ризиків.

Так, відповідно до частини першої статті 19 Закону в центральних органах виконавчої влади приймаються антикорупційні програми.

Відповідно до абзацу третього частини другої вказаної статті, антикорупційні програми повинні передбачати, зокрема, оцінку корупційних ризиків у діяльності органу.

З метою встановлення ймовірності вчинення працівниками Держфінмоніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, встановлення можливих причин, умов та наслідків таких правопорушень, а також аналізу ефективності існуючих заходів контролю, спрямованих на запобігання реалізації корупційних ризиків, керуючись положеннями Закону з урахуванням алгоритму управління корупційними ризиками у діяльності державних органів, визначеного Методологією управління корупційними ризиками, затвердженою наказом НАЗК від 28.12.2021 року № 830/21 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками», зареєстрованого в Мін'юсті 17.02.2022 року за № 219/37555 відповідно до наказу Держфінмоніторингу від 01.12.2025 № 110, проводилась робота з проведення оцінювання корупційних ризиків у діяльності Держфінмоніторингу у форматі самооцінювання.

Наказ оприлюднено на офіційному сайті Держфінмоніторингу за посиланням:

<https://fiu.gov.ua/assets/userfiles/070/babkin/Наказ%20про%20початок%20оцінки.pdf>

На підставі пропозицій керівників самостійних структурних підрозділів Держфінмоніторингу, затверджено персональний склад робочої групи з оцінювання корупційних ризиків, до якого увійшли 11 працівників Держфінмоніторингу, що за своїми діловими, моральними якостями та професійним рівнем здатні забезпечити об'єктивні та неупереджені результати оцінювання корупційних ризиків (наказ Держфінмоніторингу від 22.12.2025 № 115).

Під час роботи робоча група керувалася Положенням про робочу групу, затвердженим наказом Держфінмоніторингу від 22.12.2025 № 115.

З метою підготовки до оцінювання корупційних ризиків, Антикорупційним уповноваженим було забезпечено проведення вступного тренінгу для членів робочої групи та надання методичної допомоги (протокол проведення вступного тренінгу (засідання) від 23.12.2025 № 1).

Результатом підготовки робочої групи до оцінювання корупційних ризиків стало узгодження організаційних питань своєї діяльності (засобів комунікації, місця проведення зустрічей, способів документування, накопичення інформації, обміну інформацією тощо), а також складанням плану оцінювання, у якому визначені етапи діяльності робочої групи з урахуванням функцій організації, її внутрішніх заінтересованих сторін, інших факторів середовища організації.

Під час проведення оцінювання корупційних ризиків застосовувалися такі

способи і методи, як:

аналіз основних нормативно-правових та розпорядчих документів, що регулюють діяльність Держфінмоніторингу;

анонімне анкетування;

проведення мозкового штурму;

метод Делфі;

метод «Що - якщо»;

моделювання та аналіз сценаріїв;

З метою залучення широкого кола заінтересованих сторін до участі в оцінюванні корупційних ризиків у діяльності Держфінмоніторингу проведено анонімне опитування (анкетування) внутрішніх заінтересованих сторін, тобто працівників Держфінмоніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління.

Також з метою оцінювання корупційних ризиків використано такі джерела інформації:

результати оцінювання корупційних ризиків за попередній період, заходів впливу на них, оцінки ефективності їх виконання. З цією метою проаналізовано Антикорупційну програму Держфінмоніторингу на 2024-2025 роки, затверджену наказом Держфінмоніторингу від 30.04.2024 року № 26, Антикорупційна стратегія на 2021 – 2025 рр., Державна антикорупційна програма на 2023 -2025 рр.;

результати аудитів проведених у Держфінмоніторингу;

звернень, які надійшли до Держфінмоніторингу та у яких зазначено про наявність фактів корупції у Держфінмоніторингу за 2024-2025 роки;

результатів внутрішніх перевірок та службових розслідувань за фактами вчинених правопорушень, пов'язаних з корупцією, у Держфінмоніторингу підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери його

управління за 2024-2025 роки;

матеріали дисциплінарних проваджень;

про осіб, притягнених до відповідальності за вчинення правопорушень, пов'язаних з корупцією у Держфінмоніторингу підприємствах, установах та організаціях, що належать до сфери його управління за 2024-2025 роки;

публікацій у засобах масової інформації та соціальних мережах про наявність фактів корупції у Держфінмоніторингу за 2024-2025 роки;

результатів перевірок щодо наявності корупційних ризиків у нормативно-правових та організаційно-розпорядчих актах, що регулюють діяльність Держфінмоніторингу;

аналітичні матеріали НАЗК щодо аналізу корупційних ризиків (зокрема, типові корупційні ризики у напрямках: управління персоналом та публічні закупівлі);

відомості з офіційних вебсайтів правоохоронних органів, засобів масової інформації, соціальних мереж, інших відкритих джерел інформації.

Крім того, окремі листи направлені таким зовнішнім заінтересованим сторонам, а саме:

- Національне антикорупційне бюро України.
- Національна поліція України.
- Міністерство юстиції України.
- Бюро економічної безпеки України.
- Громадська організація «Асоціація українських банків» (скорочено – «АУБ»).
- Державне бюро розслідування України.
- Національний банк України.
- Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.
- Служба безпеки України.

За результатами збору та аналізу інформації про середовище Держфінмоніторингом визначено такі потенційно вразливі до корупції процеси (функції):

1. Процес здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією у Державній службі фінансового моніторингу України, а також підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери її управління.

2. Процес здійснення добору персоналу у Держфінмоніторингу, організація роботи з підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців та працівників апарату Держфінмоніторингу.

3. Процес здійснення внутрішнього аудиту структурних підрозділів та проведення внутрішніх аудиторських перевірок у Держфінмоніторингу у тому числі контролю за цільовим використанням державних коштів, запобігання виникненню конфлікту інтересів.

4. Процес забезпечення обліку та розподілу обладнання, програмного забезпечення ІСФМ.

5. Процес супроводження, укладання, погодження та виконання договорів у сфері інформатизації в т.ч. відстеження графіків виконання робіт з впровадження проектів модернізації ІСФМ, організація контролю якості робіт з впровадженням інформаційних технологій.

6. Процес збирання, оброблення та проведення аналізу (операційного і стратегічного) інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, інші фінансові операції або інформації, що може бути пов'язана з підозрою у відмиванні коштів, фінансуванні тероризму, фінансуванню розповсюдженню зброї масового знищення.

7. Процес здійснення взаємодії та інформаційного обміну з суб'єктами державного фінансового моніторингу з метою підвищення ефективності здійснення ними нагляду за додержанням відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства з питань запобігання та протидії ВК/ФТ/ЗМЗ.

8. Процес надання Державною службою фінансового моніторингу України, відповідей/узагальнених матеріалів на запити правоохоронних органів, щодо проведення моніторингу фінансових матеріалів.

Результати опису та аналізу потенційно вразливих до корупції процесів (функцій) у діяльності Держфінмоніторингу та умов, що їм сприяють, викладено у формі таблиці, що додається, в якій відображено ідентифіковані корупційні ризики, їх чинники та можливі наслідки корупційного правопорушення чи правопорушення, пов'язаного з корупцією, а також запропоновано заходи (механізми) їх виявлення та запобігання, визначено осіб, відповідальних за їх виконання, строки виконання та необхідні ресурси (додаток 2).

IV. Навчання, заходи з поширення інформації щодо програм антикорупційного спрямування

Важливим етапом імплементації заходів з реалізації засад антикорупційної політики Держфінмоніторингу є розповсюдження тематичної інформації антикорупційного спрямування.

З цією метою для формування антикорупційної культури та виховання нетерпимості до корупції Держфінмоніторинг проводить планові навчання для своїх працівників та поширює інформацію про антикорупційні заходи, які передбачені Законом України «Про запобігання корупції», іншими нормативно-правовими та організаційно-розпорядчими документами з питань запобігання та виявлення корупції для забезпечення повноцінного розуміння цілей та засобів управління корупційними ризиками у діяльності Держфінмоніторингу.

Окрім цього, Держфінмоніторинг постійно заохочує працівників підвищувати свій рівень обізнаності у питаннях запобігання корупції самостійно, шляхом використання доступних ресурсів.

Проходження навчання є невід'ємною частиною професійного зростання працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління і може використовуватись як один із показників для оцінки ефективності їхньої діяльності.

Відповідальним за визначення потреб у проведенні навчання та його організації для працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління є Антикорупційний уповноважений - головний спеціаліст з питань запобігання та виявлення корупції Держфінмоніторингу. При цьому, розробка навчальних матеріалів та безпосереднє проведення навчання може здійснюватися як Антикорупційним уповноваженим, так із залученням інших структурних підрозділів Держфінмоніторингу.

Формами проведення зазначених навчальних заходів є семінари, тренінги, лекції на відповідну тематику.

Антикорупційний уповноважений визначає формат проведення конкретного навчального заходу – дистанційно (онлайн) або очно (офлайн) – залежно від потреб та фактичних обставин.

Самоосвіта, як окремий формат підвищення обізнаності у сфері запобігання корупції, у першу чергу, є актуальним у першу чергу для антикорупційного уповноваженого, який доводить актуальну інформацію щодо змін в українському законодавстві та ділиться своїм практичним досвідом із працівниками Держфінмоніторингу.

Навчання щодо програм антикорупційного спрямування повинно поєднувати теоретичну і практичну складові та бути максимально наближеним

до умов та ситуацій, притаманних для діяльності працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління.

Також, Антикорупційний уповноважений забезпечує розробку типових навчальних матеріалів/презентацій, проводить щорічне навчання всіх працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління щодо загальних антикорупційних питань.

Теми навчальних заходів з питань запобігання та виявлення корупції визначаються Програмою навчання з питань запобігання та виявлення корупції у Держфінмоніторингу, наведеною у **додатку 3** до цієї Програми.

У випадку внесення змін до актів законодавства, та актів організаційно-правового характеру Держфінмоніторингу у сфері запобігання та виявлення корупції антикорупційний уповноважений може проводити позапланові навчальні сесії для вчасного донесення оновленої інформації до працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління.

У випадку, якщо працівник вважає, що йому необхідне додаткове навчання з питань запобігання корупції, він може звернутися з відповідною пропозицією до антикорупційного уповноваженого. У разі, якщо тематика навчання актуальна для всього структурного підрозділу або для всіх працівників Держфінмоніторингу, Антикорупційний уповноважений забезпечує проведення відповідного навчання.

Крім того, керівництвом Держфінмоніторингу всіляко заохочується проходження працівниками онлайн-курсів з антикорупційної тематики, розроблених НАЗК.

Навчання є основним та найбільш ефективним способом поширення інформації у сфері запобігання та виявлення корупції серед працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління.

З огляду на вказане Держфінмоніторинг використовує наявні в його розпорядженні способи для розповсюдження інформації про свій прогрес в антикорупційних процесах як для внутрішнього, так і зовнішнього споживача:

безпосередня усна комунікація керівництва та працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління у вигляді зустрічей, нарад тощо;

навчання, як основний та найбільш ефективний спосіб донесення інформації до працівників Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління з можливістю взаємодії та отримання зворотного зв'язку;

інформування суспільства про діяльність Держфінмоніторингу, у тому

числі щодо заходів з питань запобігання та виявлення корупції шляхом публікацій ключових новин у антикорупційній сфері на офіційному вебсайті Держфінмоніторингу; прес-релізи, інформаційні розсилки, дописи у соціальних мережах; надання інформації на запити в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації»; участь у публічних заходах як загального, так і спеціалізованого антикорупційного характеру, представниками засобів масової інформації, громадськістю, іншими зовнішніми заінтересованими сторонами тощо.

Поширення інформації з питань запобігання та виявлення корупції також здійснюється Антикорупційним уповноваженим шляхом надання консультативної допомоги працівникам Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління з питань дотримання вимог антикорупційного законодавства, заповнення електронних декларацій, порядку перевірки фактів подання електронних декларацій суб'єктами декларування, недопущення фактів виникнення конфлікту інтересів, щодо відповідальності за неподання, несвоєчасне подання чи внесення суб'єктами декларування завідомо неправдивих відомостей у декларації, відповідальності за інші корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, а також порушення інших вимог Закону України «Про запобігання корупції».

Заходи з навчання та поширення інформації щодо програм антикорупційного спрямування у Держфінмоніторингу здійснюються згідно з додатком 3 до цієї Програми, а також вимогам Національного стандарту ISO 37001:2018 (ISO 37001:2016, IDT).

V. Моніторинг, оцінка виконання та перегляд Антикорупційної програми

5.1. Моніторинг Антикорупційної програми

Моніторинг виконання Антикорупційної програми полягає у зборі та аналізі інформації про повноту та своєчасність виконання заходів, передбачених Антикорупційною програмою, їх актуальність та відповідність середовищу організації з метою контролю стану управління корупційними ризиками, виявлення та усунення недоліків у положеннях антикорупційної програми.

Як одне із визначених Методологією завдань в управлінні корупційними ризиками здійснення систематичного моніторингу та оцінки стану виконання Антикорупційної програми в Держфінмоніторингу покладається на Антикорупційного уповноваженого – головного спеціаліста з питань запобігання та виявлення корупції Держфінмоніторингу.

Під час моніторингу аналізується фактичний стан виконання кожної категорії заходів, передбачених Антикорупційною програмою, а саме заходів з реалізації антикорупційної політики Держфінмоніторингу, заходів впливу на корупційні ризики, навчальних заходів, заходів з поширення інформації антикорупційного спрямування та інших заходів.

Оцінка виконання Антикорупційної програми здійснюється за критеріями своєчасності, повноти реалізації закріплених у ній заходів та їх результатів (впливу результатів вжитих заходів на стан дотримання вимог Закону та/або рівні пріоритетності корупційних ризиків шляхом порівняння ситуації до прийняття Антикорупційної програми та після її впровадження).

Під час моніторингу та оцінки стану виконання Антикорупційної програми Антикорупційний уповноважений Держфінмоніторингу має право:

контролювати всі потенційно ризикові процеси в діяльності Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління (вимагати погодження проєктів рішень та подання відповідної звітності про результати реалізації рішень);

здійснювати контроль за дотриманням працівниками Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління антикорупційної програми та антикорупційного законодавства;

доступу до всіх наявних у Держфінмоніторингу, а також підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери його управління матеріально-технічних та інформаційних ресурсів;

проводити для працівників Держфінмоніторингу, а також підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери його управління регулярні навчальні заходи з дотримання вимог антикорупційного законодавства;

взаємодіяти зі спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері виявлення корупції;

здійснювати оцінку результатів виконання передбачених Антикорупційною програмою заходів і підготовку відповідних звітів керівництву Держфінмоніторингу;

інші права, передбачені законодавством.

Моніторинг виконання цієї Антикорупційної програми здійснюється Антикорупційним уповноваженим – головним спеціалістом з питань запобігання та виявлення корупції Держфінмоніторингу щопівроку (до 30 липня та 30 грудня).

Для здійснення моніторингу враховуються індикатори виконання заходів, передбачені цією Антикорупційною програмою.

Структурні підрозділи Держфінмоніторингу, а також підприємства, установи і організації, що належать до сфери його управління, відповідальні за виконання заходів, передбачених цією Антикорупційною програмою, у строк до 20 липня, 20 грудня надають антикорупційному уповноваженому інформацію про стан виконання заходів за I півріччя та рік відповідно, їх актуальність, а у разі невиконання або несвоєчасного виконання окремих заходів – інформують про причини, які до цього призвели.

Антикорупційний уповноважений аналізує та узагальнює отриману інформацію і готує звіт про стан виконання Антикорупційної програми.

У разі виявлення недоліків у положеннях цієї Антикорупційної програми у звіті наводяться пропозиції щодо їх усунення та, за необхідності, проведення додаткового оцінювання корупційних ризиків, перегляду цієї Антикорупційної програми.

За результатами оцінки виконання антикорупційної програми подається звіт Голові Держфінмоніторингу, який містить висновки щодо змін, досягнутих в управлінні корупційними ризиками, та пропозиції до подальшого удосконалення цієї діяльності.

Звіт за результатами оцінки виконання антикорупційної програми розміщується на офіційному вебсайті Держфінмоніторингу.

Інформація про виконання заходів, передбачених антикорупційною програмою щопівроку подається у формі Звіту через кабінет Антикорупційного уповноваженого на Антикорупційному порталі до НАЗК.

5.2. Оцінка виконання Антикорупційної програми.

Антикорупційний уповноважений – головний спеціаліст з питань запобігання та виявлення корупції Держфінмоніторингу здійснює оцінку виконання Антикорупційної програми наприкінці її дії з метою аналізу змін, досягнутих в управлінні корупційними ризиками, та формування пропозицій щодо подальшого удосконалення цього процесу.

Оцінка виконання антикорупційної програми здійснюється шляхом встановлення результативності та ефективності її виконання.

Для встановлення результативності виконання Антикорупційної програми: визначається у відсотках прогрес у досягненні індикаторів виконання

кожного заходу, передбаченого антикорупційною програмою;

визначається загальний прогрес виконання кожної категорії заходів, передбачених цією Антикорупційною програмою як середній арифметичний відсоток виконання кожного заходу із відповідної категорії;

визначається загальний прогрес виконання антикорупційної програми як середній арифметичний відсоток прогресу виконання кожної категорії заходів, передбачених антикорупційною програмою.

Для встановлення ефективності виконання антикорупційної програми визначається стан досягнення передбачених цією Антикорупційною програмою цілей на підставі таких індикаторів:

зменшення кількості випадків вчинення працівниками Держфінмоніторингу, а також підприємств, установ і організацій, що належать до сфери його управління, корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень, порушень Антикорупційної програми порівняно із попереднім періодом;

відсоток корупційних ризиків, які усунуто за результатами вжиття заходів впливу на них;

відсоток корупційних ризиків, рівень яких знижено за результатами вжиття заходів впливу на них;

відсоток працівників, які пройшли навчання з питань запобігання та виявлення корупції.

5.3. Перегляд Антикорупційної програми

Антикорупційна програма підлягає корегуванню у зв'язку з необхідністю планування заходів щодо виконання антикорупційної стратегії та державної антикорупційної програми після прийняття Верховною Радою України та затвердження Кабінетом Міністрів України відповідних нормативно-правових актів протягом 45 календарних днів з дня такого затвердження.

У подальшому з метою приведення системи роботи з питань запобігання та виявлення корупції в у відповідність до змін в антикорупційному законодавстві, врахування пропозицій та методичних рекомендацій НАЗК, наданих за результатами аналізу антикорупційних програм, та організації усунення нових ідентифікованих (виявлених) корупційних ризиків Антикорупційна програма може переглядатися щорічно.

Антикорупційна програма переглядається у таких випадках:

зміни у середовищі Держфінмоніторингу (організаційній структурі, функціях та процесах Держфінмоніторингу) (за необхідності);

внесення до законодавства, в тому числі антикорупційного, змін, які впливають на діяльність Держфінмоніторингу;

виявлення за результатами моніторингу її виконання невідповідностей/недоліків у діяльності з управління корупційними ризиками;

ідентифікація нових корупційних ризиків;

відмова НАЗК у погодженні антикорупційної програми;

врахування Держфінмоніторингом пропозицій до антикорупційної програми, наданих НАЗК.

Перегляду антикорупційної програми може передувати проведення додаткового оцінювання корупційних ризиків, яке здійснюється в установленому законодавством порядку.

У разі наявності підстав для перегляду Антикорупційної програми антикорупційний уповноважений ініціює внесення змін до антикорупційної програми та готує проект відповідних змін.

Підготовлений проект змін до антикорупційної програми подається на розгляд Голові Держфінмоніторингу.

Зміни до антикорупційної програми оформлюються наказом Голови Держфінмоніторингу, або особи яка виконує його обов'язки.

**Головний спеціаліст з питань
запобігання та виявлення корупції**

Олексій БАБКІН